

CANTATES INFANTILS

On és la música?

Música de:
Jordi-Lluís Rigol

Text de:
Enric Estany

On és la música?

1a edició: març de 2006

Disseny coberta: Clara Rochera
Maquetació: DINSIC GRÀFIC

© Jordi-Lluís Rigol, de la música

© Enric Estany, del text

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E3a / 08002-Barcelona

Imprès a: Imprès a: DINSIC PRINT
Santa Anna 10, E 3a
08002 Barcelona

Dipòsit Legal: B-13.665-2006
ISMN: M-69210-428-5

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, així com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona
Telf.93-318.06.05 - Fax 93-412.05.01
e-mail: dinsic@cambrabcn.es
www.dinsic.es www.dinsic.com

Presentació

La cantata *On és la música?* es va estrenar el juny de l'any 1993 al concert de fi de curs de l'escola IPSI. La versió que es va fer aleshores era més extensa i comptava amb un cor femení que intervenia en diferents moments. Vaig creure oportú fer una revisió uns anys més tard, eliminar aquests fragments i deixar-la tal com està en aquesta edició. El resultat crec que és millor, així l'obra queda molt més compacta i homogènia.

Aquesta és una cantata més simfònica que l'anterior *El País de la No-memòria*, també publicada en aquesta col·lecció. Requereix un cor nombrós que es pugui dividir en tres veus en alguns moments. Quan aparegui la indicació *petit cor* voldrà dir que el nombre de cantaires s'ha de reduir força; aquest cor més restringit sorgeix quan necessitem menys so per crear una atmosfera molt més màgica i intimista.

S'hauria de treballar també molt el fraseig, especialment en els fragments lents i lligats, perquè la música tingui molta profunditat i mai no perdi la línia i la tensió.

Quan apareixen textos parlats, crits o frases pronunciades per un sol nen o nena o tot el cor és molt important que estiguin molt assajats i siguin molt precisos perquè no quedi mai com una improvisació o quelcom fora de la forma general de la cantata.

A l'hora de triar la veu que faci l'únic tros de solista s'ha de pensar sobretot en la versió orquestrada perquè no quedi tapada pels ins-

truments de vent i el piano. Ha de ser una veu amb presència i personalitat que tingui un registre ampli tant en la part greu com en els aguts. Només en el cas que no es trobés una veu infantil s'hauria de substituir per una d'adult.

Els cantaires del cor haurien de tenir una edat a partir dels 8 o 9 anys per poder cantar aquesta música amb suficient seguretat per gaudir-ne. També és molt important que al mateix temps que s'aprèn la cantata es faci una feina rigorosa de treball de la veu.

Les dues versions, tant la de piano com la instrumentada per quartet de fusta i piano, han de comptar amb bons instrumentistes que donin seguretat i realcin el resultat final de l'obra.

Les narracions han de ser austeres, mai exagerades i s'han de fer amb pocs intervals de pausa per no trencar el ritme general de l'obra.

Vull agrair a l'Enric Estany que imaginés i escrivís una història tan adient i plena d'emocions com aquesta, i també una vegada més a DINSIC Publicacions Musicals, S.L. per publicar aquesta cantata i fer que tothom qui vulgui la pugui conèixer.

Jordi-Lluís Rigol
Barcelona, gener de 2006

CANTATA INFANTIL

On és la música?

Música: Jordi-Lluís Rigol

Conte: Enric Estany

NARRADOR/A: El relat que tot just començo a explicar-vos bé podria assemblar-se a una llegenda quasi oblidada d'aquelles que, amb sort, encara podeu escoltar de boca d'algun avi o àvia que viuen a les masies del nostre país, o a un conte que als nois i a les noies els agrada llegir o sentir repetides vegades. Jo penso que té una mica de tot això.

Andante tranquilo (♩ = 76)

Fl. solo

mp

p *cresc.* *f* *p* *poco rit.* *mp* *p*

NARRADOR/A: La història comença en el precís instant d'un despertar.

* *Allegro scherzando* (♩ = 100)

f

Com cada matí, en Jan romancejava damunt el llit. Li agradava gronxar-se

cantabile

p *mf*

amb el matalàs, agafant-lo amb les mans a banda i banda com si inventés una

* L'*Allegro scherzando* comença quan acaba la primera frase del Narrador/a "La història...d'un despertar"

164 *molto cantabile*

ta nit fos-ca de trons i vent. No re-cor-dem. *mp* Nin-gú re-cor - da les can-

p molto cantabile

167

çons que ha-ví-em a - près, que ha-ví-em a - près i so - lí-em can - tar.

mf f

170 *molto cantabile* **Petit Cor**

p No re - cor-dem qui ens ha ro-bat la mú - si - ca. Se'ns es-ca-pen els sons,

p

173

la me-mò-ria se'ns perd i la mú-si-ca es fon en el temps.

p pp

301

di - es com a - bans la me - mò - ria s'om - pli - rà i can - ta -

305

rem, can - ta - rem, can - ta - rem, can - ta -

309

rem, can - ta - rem, can - ta - rem, can - ta -

313

rem, can - ta - rem, can - ta - rem!

mf

rit. *cresc.* *mf tremolo*

341 *poco rit.*

que vol-drà; si gua-nyeu, po-dreu de - ma-nar el que vul - gueu.

poco rit.

NARRADOR/A: Després d'aquestes paraules en Jan cridà:

–Com? Això no ens ho havien dit! No ho podem permetre! Si perdem, el Gran Vent no pot fer amb nosaltres el que vulgui!

Però Mestralina li tapà la boca i digué:

–Ja ho heu sentit, tirem endavant el desafiament!

–Mai ningú no ha pogut vèncer al Gran Vent!– exclamaren els soldats del vent.

–Retireu-vos! Retireu-vos!

En aquest instant, en Jan sentí dins seu les veus dels nens del seu poble.

346 *Allegro. Tempo I* (♩ = 112)

Cor

(amb swing)

f

349

mf Som tots els nens del po - ble i vo - lem tor-

mf